

Praca konkursowa

Do szczęścia nam niewiele potrzeba. Wystarczy ciepły kubek herbaty, kakao, wygodny fotel i miłusi kocyk. Pobyć z miłą osobą, która nas wysłucha i porozmawia. Niewielu ludzi pamięta jednak o tym, że jest jeszcze natura. Ciągle wspominam te dni, kiedy w ciepły letni wieczór, szukając wytchnienia i ochłody, wychodziłam z rodziną na taras i wpatrywałam się w piękne gwieździste niebo. Mały wóz! Wielki wóz! O! Mała niedźwiedzica!. Wszyscy wyjeżdżają na wakacje, by uciec od swych obowiązków, a nie zauważają piękna natury, które mają pod nosem. Kto by pomyślał, że człowiek może zapomnieć o tak ważnych rzeczach. Pamiętam jak spacerowałam po łące rozmyślając o tym i owym... Nagle zobaczyłam grupkę ludzi, którzy spacerując na świeżym powietrzu szukali w telefonie Wifi, potykając się o własne śmieci. Byłam rozczarowana tym widokiem, ale cóż można więcej powiedzieć. Nawet jeśli będziemy się coraz bardziej starać, by ludzie dbali o środowisko, zawsze znajdzie się grupa osób, których to nie interesuje. Ich mottem jest, „Niech dba o świat ktoś inny”. Chyba zacznę stawiać w lesie tabliczki informacyjne „Nie używać telefonów” i „Nie śmiecić”. Zaraz, zaraz czy ja powiedziałam „Nie śmiecić”!?. Błagam! W lesie aż się roi od śmieci. Można by powiedzieć, że jest ich więcej niż zwierząt!?. Wiem, że i tak to nic nie da, ale liczą się chęci. Może jednak ocalimy nasz świat, a społeczeństwo dorośnie do tego, aby dbać o swój dom zwany Ziemią.

Martyna Kaszuba kl. VIII a